

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΑΡΙΘ 269.

ΕΝ ΣΥΡΩ, ΤΗΝ 13. ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ

Τὸ νὰ διορίξῃ ὁ Βασιλεὺς τοὺς ὑπουργοὺς του, εἶναι ἐν ἀπὸ τῶ βασιλικῶν προνόμια τὰ καθιερωθέντα εἰς ὅλα τὰ πολεμικά τῆς Εὐρώπῃς Συντάγματα ὡς ἔειπε τὸ ἰδικόν μας· ἀλλ' ὁσάκις δοθῇ ἀφορμὴ ἐξακομήσεως τοῦ προνομίου αὐτοῦ, τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἔχει τὸν θρόνον ὑπάγορεύει τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐρωτῶνται τρόπον τινα καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, διὰ νὰ λαμβάνωνται οἱ ὑπουργοὶ ἐκ τῶν ὅσων ἔχουν τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὰς βουλὰς, καὶ ἐντεῦθεν νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀπαιτούμενη σύμπνοια μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους· σύμπνοια ἀπολύτως ἀναγκαίᾳ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ἡ τάξις, ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐημερία τοῦ ἔθνους· καθότι ὑπουργοὶ σχηματιζόμενοι ἐναντίον τῆς κοινῆς θελήσεως, δὲν δύναται νὰ ἴσῃσι ισχυρὸν καὶ διαρκές, διότι στερεῖται τοῦ κυριωτέρου στοιχείου τῆς ἰδικῆς του συντηρήσεως.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸν κοινωνικὸν κλονισμὸν, τὸν ὁποῖον κατὰ φυσικὴν καὶ ἀναπόφευκτον συνέπειαν ἐπέφερον ἡ μεταβολὴ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου, καθίστατο ἀπολύτως ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς ὑπουργοῦ ισχυροῦ καὶ διαρκοῦς, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύνταγμα, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν τόπον μας ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία, διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσι μυρία ἀνόγκαι, καὶ, τέλος, διὰ νὰ συσφιγθῇ ἡ χαλαρωθεῖσα Κυβερνητικὴ μηχανή. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὅθεν τοιοῦτου διορισμοῦ, ἐπρεπε νομιζόμεν νὰ ἐρωτηθῇ ὁπωσδήποτε καὶ ἡ κοινὴ γνώμη.

Ἄλλὰ κοινὴ γνώμη περὶ αὐτοῦ τοῦ τοσοῦτον σοβαροῦ ἀντικειμένου εἶχεν ἄραγε σχηματισθῆ πρὸ τῆς συστάσεως τῶν Βουλῶν; Ἀπαντῶμεν καταφατικῶς.

Ἐνθυμῆται νομιζόμεν ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συντακτικῆς Συνόδου, καὶ οἱ τρεῖς περὶ φρονεῖς τῆς Ἑλλάδος ἄνδρες οἱ κύριοι Μαυροκορδάτος, Κωλέττης καὶ Μεταξᾶς ἐδήλωσαν ἕξ ἰδιαιτέρως ἕξ δημοσίᾳ, ὅτι εἶναι σύμφωνοι ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν, καὶ ὅτι βασιλεὺς αὐτῶν ἡ μεγαλητέρα σύμπνοια καὶ ἀρμονία. Ἐνθυμῆται ἐπίσης νομιζόμεν ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γνώμη ἐξεφράσθη ἔκτοτε ἕξ ὑπὲρ τῶν τριῶν αὐτῶν περιφανῶν ἀνδρῶν, διότι τί ἄλλο ἐδήλου ἡ ἐκλογὴ τῶν ὡς ἀντιπροσέδρων τῆς Συντακτικῆς συνόδου, εἰμὴ ὅτι ἐπιθυμῆτο τὸ ἔθνος νὰ βλέπῃ καὶ τοὺς τρεῖς ἐπι κεφαλῆς τῶν πραγμάτων του; Οὐδὲ δύναται νομιζόμεν ν' ἀμφισβᾶλλῃ τις ὅτι καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐδόθη ἱερὰν δειγμὰ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους, ὅτι ἡ περὶ τούτου θέλησις του ἦτο σύμφωνος μετὰ τὰ ἔθνηκα συμφέροντα· καθότι διὰ τῆς συμπνοίας καὶ ἀρμονίας τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ, σύμφωνα μετὰ τὴν τότε κοινὴν προοδοίαν, κυβερνήσις ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ, ὅλα τ' ἀπαιτούμενα στοιχεῖα τῆς ἰσχύος, τῆς μονιμότητος καὶ τῆς διαρκείας. Ἄλλὰ κατὰ δυστυχίαν ὑπερβολικῶς ἕξ ἀνεκονομήτοι περὶ φιλαυτίας καὶ ἀσυμβίβαστοι ἀξιώσεις ἐμπειροῦτων τήκοι νῆν ταύτην προσδοκίαν, ἕξ ἐντεῦθεν τὸ νῦν Ἰπουργεῖον σχηματισθὲν παρὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ἀναγκάζεται νὰ προσηλώσῃ ἄλλην του τὴν προσοχὴν εἰς τὸ νὰ καταπολεμησῇ τὴν ταῦτοχρόνως σχηματισθεῖσαν κατ' αὐτοῦ ἰσχυρὰν ἀντιπολιτεύσιν, χωρὶς νὰ μὲνῃ εἰς αὐτὸ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ νὰ ἐξοικονομηθῇ τὰς μεγάλας τοῦ ἔθνους ἀνάγκας.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, σεβόμενοι ἐξ ἰσῆς καὶ τοὺς τρεῖς ταῦτους περιφανεῖς τῆς Ἑλλάδος ἄνδρας, καὶ μὴν ἀνήκοντες εἰς κανένα αὐτῶν ἀποκλειστικῶς, εὐχόμεθα νὰ τοὺς ἴδωμεν σύμφωνον μετὰ τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ κεφαλῆς τῶν

πραγμάτων τοῦ ἔθνους, διότι διὰ τῆς ἐνώσεως, τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς συμπνοίας τῶν θελῶν κατευρασθῆ ἡ ἀντιπολιτεύσις, θελεῖ ἐκλείπει πάς καὶ ἐκισθῆποτε φόβος περὶ ἐμφυλίων ὅπως δῆποτε τραχῶν, καὶ θελεῖ τετῆ εἰς θεῖαν ἢ Κυβερνήσις νὰ σκερθῇ καὶ νὰ ἐνεργῆσῃ ἀταράχως, πᾶν ὅ,τι τείνει ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκλεχθῶ Βουλευτὴς, μᾶς εἶπε πρὸ τῶν ἡμερῶν εἰς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἕξ φίλος μας ἐνταυτῶ (ὅστις δὲν ἔχει ἄλλο πρόσον εἰμὴ μόνον ὅτι εἶναι κτηματίας ἐνταυθα), ὅχι διότι ἡ ἐπιθυμία μου αὐτῇ γεννᾶται ἀπὸ τὴν συνήθη μικροφιλοτιμίαν, ἥτις παρακινεῖ πολλοὺς νὰ ἐπιθυμῶσι τούτο, ἀλλὰ διότι μεγάλως μ' ἐνδιαφέρει τὸ νὰ δικασθῇ ἡ Ἐρμούπολις ἀπὸ τὴν ἐπικειλουσάν αὐτῇν παρακμῆν. Ἡξέυρεσι, τὸν εἶπομεν, ποῖα προσόντα ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὁ ἐκλεχθῆσόμενος Βουλευτὴς διὰ νὰ δικαιοσύνη τὴν ἐκλογὴν του; Ἡξέυρεσι πῶσον ὑψηλὰ καὶ σοβαρὰ εἶναι τὰ διάφορα ζητήματα, ἅτινα πρέπει νὰ συζητηθῶσι ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ νὰ γίνῃ περὶ αὐτῶν ἀποφασίαι; Τα φανταζομαι, εἶπε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι εἶναι ἀνώτερα τῶν περιορισμένων γνώσεων μου καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἰδικῆς μου καταλήψεως· ἀλλὰ τούτο εἶναι ἀδιάφορον. Μήπως ὅλοι οἱ ἐκλεχθῆσόμενοι ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας βουλευταὶ θέλουσι εἶσθαι τοιοῦτοι ὅποιους σὺ τοὺς θελεῖς, ἄνδρες δηλαδὴ πεπαιδευμένοι καὶ προικισμένοι μετὰ τὰς ἀναγκαῖους γνώσεις; ἢ μήπως μέλη τῆς συντακτικῆς Συνόδου δὲν ἦσαν κάμπολλοι ἀμαθέστεροι ἐμοῦ, ἕξ μολοντούτο συνετάχθη τούτουτο ὄρασιον ἕξ φιλελεύθερον σύνταγμα. Τούτο εἶναι ἀληθές, τὸν εἶπομεν, ἀλλὰ μάθαι ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Συντακτικῆς Συνόδου δὲν δύναται νὰ συγκριθῶσι πῶσως μετὰ τὰς μελλούσας τῆς βουλευτικῆς ἐργασίας, διότι εἰς μὲν τὴν πρώην, ἐπρόκειτο νὰ συνεταχθῇ μόνον τὸ πολιτικὸν Συνάλλαγμα, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποῖου ἐχρησίμευσαν ὡς τύπος διάφορα ἄλλα τῆς Εὐρώπῃς συντάγματα, μετὰ ὀλίγας τινὰς προσαφαιρέσεις μόνον, τὰς ὁποίας ὑπεγόρευσαν ἡ πείρα, αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ περιστάσεις εἰς τὴν μελλούσαν ὁμοῦ Βουλευτικῆν Σύνοδον, θελεῖ γίνῃ συζήτησις καὶ ἀποφασίαι πρὸ πάντων περὶ τοῦ κριμοῦ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ κράτους, τῆς ἐξοικονομῆσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μετὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρος τῶν, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων περὶ τῶν ἐκ κληρικιστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, περὶ τῆς διαθήσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποδοτέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν· περὶ τοῦ τύπου, περὶ βελτιώσεων τοῦ φορολογικῶν συστήματος· περὶ ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδικασίαν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης· περὶ ὀργανισμοῦ ἐθνοφυλακῆς· περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας, περὶ ἐμφυλῶσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας ἕξ ναυπηγίας· περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν καὶ διαφόρων ζητημάτων, περὶ τῶν ὁποίων σὺ ὡς ἐκ τῶν περιορισμένων γνώσεων σου δὲν ἔχεις τὴν παραμικρὰν ἰδέαν· θὰ καθῆσαι λοιπὸν εἰς τὴν βουλευτικὴν ἔδραν ὡς ἰχθὺς ἄφαντος, ἕξ θελεῖς δίδει τὴν ψῆφον σου κατὰ τὴν γνώμην ἄλλων τῶν ὁποίων ἀνακρινόμενος θελεῖς γίνῃ τὸ ἔρμαιον. Εἶναι ἀληθές, μᾶς εἶπεν, ὅτι θελῶ καθῆμαι ἄφαντος, ἀλλὰ θελῶ δίδει τὴν ψῆφόν μου ὡς ὁ ὑψιστος ἦθελε μετὰ φωτίσει. Ἄλλ' ἂν ἀδελφε, ὑποσθῆ, τὸν εἶπομεν, ὅτι ὅλα αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος ἤθελον ἐκλεξῆαι ἀπερὶ σκέπτως τοιοῦτους Βουλευτάς ὅποιος εἶσαι σὺ, διὰ νὰ

ψηφισθῶσιν ὅπως ὁ θεὸς ἤθελε τοὺς φωτίσει, ποῖος ὁ ἀνακρινόμενος, θὰ συζητήσῃ καὶ θ' ἀποφασίσῃ περὶ ὅλων αὐτῶν τῶν σοβαρῶν ζητημάτων εἰς τὴν προεξοχίαν; ποῖα δὲ ἀνάπτυξις, συζήτησις καὶ ἀποφασίαι θελεῖ γίνῃ περὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν; Ὁ Βουλευτὴς ἔχῃ δὲ καθῆσκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον εἶναι τὸ πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ τὸ δεύτερον τὸ πρὸς τὴν ἐπαρχικὴν τὴν ὁποῖαν ἀνήκει. Σὺ ὡς ὁμολογεῖς εἶσαι ἀνεκὸς νὰ ἐκπληρώσῃς τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἐγὼ νομίζω ὅτι καὶ κατὰ τὸ δεύτερον εἶσαι τοιοῦτος. Γνωρίζεις μήπως ποῖα εἶναι τ' ἀληθῆ αἴτια τῆς παρακμῆς τῆς Ἐρμούπολεως, ποῖαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, καὶ ποῖα τὰ μέσα τῆς ἐξοικονομήσεως καὶ τῆς σωτηρίας; ὅχι θελαπ-ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ τὰ γνωρίζῃς ἀπαιτεῖται νὰ εἴσαι ἐνταυτῶ εἰς κατάστασιν ἕξ νὰ τὰ ἐκθέσῃ ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ νὰ τὰ ὑποστηρίξῃς διὰ τοῦ λόγου, τοῦ ὁποῖου εἶσαι παντάπασι στερημένος· ἢ νομίζεις ὅτι ἂν ἐκλεχθῆ ἄλλος Βουλευτὴς ἐκ τῶν συμπολιτῶν σου μὴ κτηματίας ὡς σὺ, ἀλλ' ἀνὴρ πεπαιδευμένος, πολυγνώμων, πολύπειρος καὶ ἐκὸς νὰ γνωρίζῃ τὰ αἴτια τῆς παρακμῆς τῆς Ἐρμούπολεως, τὰς ἀνάγκαι καὶ τὰ μέσα τῆς ἐξοικονομήσεως καὶ τῆς σωτηρίας, καὶ ἐνταυτῶ ἐκὸς νὰ τὰ ἐκθέσῃ διὰ τοῦ λόγου καὶ νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ δὲν θελεῖ σιλοτηθῆ ἢ νὰ ἐκπληρώσῃ μᾶλλον σου καὶ τὸ δεύτερον τούτο καθῆσκον τῆς ἀποστολῆς σου; Συναισθάνθητε λοιπὸν τὴν ἀνεκωνότητά σου, καὶ ἂν ἦσαι ἀληθῶς πατριώτης ἐπιθυμῶν τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος, παρῆδες μας ἔρ' εἶδος, καὶ ἐξ ἑτέρου τὴν βελτιώσιν καὶ τὴν πρόσον τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνήκεις, ἀπομάκρυνε ἀπὸ σου τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐκλεχθῆς βουλευτὴς, ἥτις εἶναι αὐτοχρημα γέννημα τῆς μικροφιλοτιμίας σου, ἄφες τὸν λαὸν νὰ ἐκλεξῆ ἀξίους Βουλευτάς, καὶ μάλιστα συμβούλους του καὶ παρακινήσῃ του εἰς τούτο, καὶ εἰς βέβαιον, ὅτι οὕτω πρέπει νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῆ κάθε καλὸς πατριώτης, καὶ κάθε μέλος συνταγματικῆς πολιτείας.

Ἐκτὸς τῶν ὑποσχέσεων καὶ τῶν διαφόρων δειλεσμάτων τῶν ὁποίων γίνεταί ἄρθρος, ὡς πληροφροῦμεθα, χρῆσις πρὸς τὸν λαὸν μας ἐκ μέρους τῶν διαφόρων περιδρομῶν ψηφοθηρῶν καὶ ψηφισμασίων, γίνονται καὶ διαφοροὶ ἀπειλαί. Νομιζόμεν ὅθεν ὅτι ἐκπληροῦμεν ἱερὸν καθῆσκον σύμφωνον μετὰ τὴν ἀποστολήν μας τὸ ν' ἀποσταθῶμεν ἐκ νέου πρὸς τὸν φιλελεύθερον καὶ συνετὸν λαὸν μας, καὶ ν' ὑποβάλλωμεν εἰς αὐτὸν, ὅτι δικαιοδυντες ὑπὸ συνταγματικῶν νόμων οἱ ὁποῖοι ἐγγυῶνται τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου, δὲν πρέπει νὰ τρομάζωμεν πῶσως ἀπὸ ἀπειλῶν, διότι αὐδαὶς ὑπαλληλὸς τῆς ἐξουσίας δύναται νὰ καταπίσῃ, ν' ἀδικήσῃ, ἢ νὰ βλαψῇ τινὰ ὁπωσδήποτε· καὶ ἂν ποτε τούτο συμβῆ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζομεν, διότι αἱ ἀπειλαὶ αὐταὶ θέλουσι περὶ ῥισθῆ μὲχρι λόγου, προσπερόμεθα πρὸς τοὺς νὰ χρῆσθῶμεν πᾶσιν προστασίαις καὶ ὑπεράσπισιν καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ παντός ἄλλου νομίμου μέσου, εἰς τὸν ὁπωσδήποτε καταπιεσθῆσόμενον παρανόμως, βλαφθῆσόμενον ἢ ἀδικηθῆσόμενον.

Παρακαλεῖσθε κύριοι Συντάγματα τοῦ Ἐρμού τῆς Νήσου Σύρου νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ προεχὲς φύλλον τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας πρὸς γνώσιν τοῦ πανελληνίου, ὅτι καθ' ἡν στιγμὴν τὸ νῦν Ἰπουργεῖον, ἐκ μικρῆς προκύψαν μειονοψηφίας κατεστῆ ἀφόρητον διὰ τὰ ὁποῖα μεταχειρίσθη μέσα ἐξ ἀπαιτήσεως τὰς ἐκλογὰς τῶν Ἐπαρχικῶν, οἱ ἐνταυθα Ἰσφορριανοὶ ἰδόντες τὰς καταστρεπτικὰς ταύτας πράξεις του, καὶ τὴν ἀνάγκην ἰθνηκῶν κατὰ τὰς

παρούσας περιστάσεις Βουλευτών: ούτοι λίγω, ούτινες καθ' ελπίν τήν διάρκειαν του υπέρ ανεξαρτησίας ιερου θύωνος μας άπόλωσαν, χάριν της ελευθερίας, πάν τού προσφύλις αύτοις, και κατόρθωσαν τσαυτα και τηλικαύτα από τού όποιου λαμπρόντα τα χρονικά της Ελλάδος, συνέβη πάντοτε εις τας αρχάς των, έχουν ήδη εσχηματισμένην ιδίαν κατά τήν επιθυμίαν του έθνους: καθώ: δε πάντοτε έφάνησαν άπόρητοι εις τας κατά των έθρων μάχας, ούτω πως διαμένουν ανεπηρέαστοι και από όσα τού Υπουργίου αυτό και ένταυθα μεταχειρίζεται δευασματα.

Τοσούτον ή υπέρ ελευθερίας ιδέα είναι ένγεχαραχημένη εις τας καρδίας των, ώστε άπαντες οι έλληνίζόμενοι εκ των άνωτάτων θαλασσών Ψάρριανοί, παραλείποντες πάν ίδιον συμφέρον άποφασίζουσιν ήδη να διαμείνωσιν ένταυθα προς άπεπράτωςιν των έκλογών, και επίτευξιν τούτων ένθικων Βουλευτών.

Αμιλλώμενοι όθεν κύριε Συντάκτα με τας λοιπάς της Ελλάδος Έπαρχίας, δέν θέλουν φανή κατώτεροι αύτων.

Εν Ερμούπολει τήν 12 Μαΐου 1844.

Είς έκ των Ψάρριανών συνδρομητών σας Φ. Θ.

Σ. Σ. Καταχωρόντες τού προηγούμενον άρθρον, δέν συμμερίζομεθα παντάπασιν τήν γνώμην του συνδρομητού μας συντάκτου αυτού, ότι όθεν είναι καταστρεπτικά αι πράξεις του Υπουργίου. Αν δέ άπέναντι τούτου της αντικλιτικώσεως ήτις εσχηματίθη κατ' αυτού προσπαθή να επιτύχη τήν πλεονοψηφίαν εις τας βουλευτικάς έκλογας, τούτο είναι σύμφωνον με τήν φύσιν των πραγμάτων: άρ και μόνον να μην κατατύχη εις μίση άξιοκατάκριτα και άντεθικά.

Είπομεν και επαναλέγομεν τήν γνώμη μας, ότι οι εκλεχθηρόμενοι από τας Έπαρχίας Βουλευται δέν πρέπει να ήναι ούτε κηρυγμένοι του Υπουργίου έχθροι, άλλ' ούτε πάλιν άποκαμένοι τυφλώς εις αυτό: άλλ' άνδρες συνετοί, πατριώται και άκαταίου χαρακτήρος, δια να ενεργήσωσιν ότι τείνει υπέρ της ευημερίας της πατρίδος μας, και συνεργάσονται εις τήν βουλήν, αν γνωρίσωσι και πληροφρηθώσιν ότι τού Υπουργίου ίνηρησεί και ενεργήσεται με τα ένθικά συμφέροντα να τού υποστηρίξωσιν, αν δέ συμβαίη τού εναντίον να ενεργήσωσιν, ώστε να σχηματισθώ ην ένθικότερον. Τοιούτους Βουλευτάς συμβουλευόμεν και προτρέπομεν τούς φίλους και συμπολίτας μας Ψάρριανούς να εκλέξωσι, και άς ήναι βεβαιοί ότι τούτο τού μέτρον υπαγορεύει τού αληθές συμφέρον και ή ευημερία της πατρίδος μας.

Προς τόν Συντάκτην της Εφημερίδος δ' Ερμής της Ερμούπολεως

Ζητώ τήν συγγνώμη σας αν συνιστών τήν παρούσαν εις τού άπερόληκτον σας, εξαίτουμαι υπέρ αύτης τήν αύτην ύποδοχήν, τήν όποιαν εύρεν εις τας στήλας της άξιότιμου εφημερίδος Σας, άνώουμος τις διατριβή, καθάπομένη με πολλήν πικρίαν του ένταυθα Βασιλικού Έλληνικού Προξένου, και τού υπό τήν προεδρίαν του συστηθέντος και ήδη διαλυθέντος προξενικού Δικαστηρίου, επί της δίχης της γολίττας ή Φανερωμένη του πρώην πλοίαρχου Μανώλη Ιωάννου Τζαγκαράκη.

Αγνοών εκ' άκριβείας τού περιεχόμενον της, άδυνατών άπαντήσω κατάλληλως καθέτι, ως τού ψεύδος άποφύγει τού φως της αληθείας, και τού άδικου τούς κάλμους του συνιδούτος, ούτω και αύτη περιεδιήθη άτυχώς, υπό τόν άποκρινόν της μυστικώσεως μανδύαν, εις βαθμόν ώστε έστάθη άδυνατον εις τούς προσβληθέντας να λάβωσιν έντελή άβήτης γνώσιν. Και άς διεδόθη τί ως προς τού περιεχόμενον της, άφίεται τούτο κυρίως εις τήν ύποχρεωτικήν προσπάθειαν δύο κυρίων, κατ' έξοχήν δέ ένός, με πολλήν έμφασιν και ρητορικώτητα αναγγώσαντος τήν διατριβήν αύτην, εις έν φιλικόν Προξένιον.

Κατά τας δοθείσας περι αύτης πληροφορίας, φαίνεται ότι από τήν ύποβολήν, τού προς τού επικρίνειν ζήλου των εις κυρίως άνώουμοι, παραμορφώσαντες τήν αλήθειαν επεσαν φυσικώς εις έσφαλμένα άποτελεσματα. Η γολίττα

λέγουσιν, είχε παραχωρηθή έκουσίως τού νευτικοδανεισταίς, προς άπότισιν των επ' αύτης δανείων των] των όποιων όντων άυταποδίκτων, και αναμφισβητήτων, δ επιβληθείς εις τούς θαλασσοδανειστάς όρκος ήτο παράνομος και άδικος. Αν τοιούτη ύπαρξη ή ύψη της περι ής έρήττι διατριβής, είναι λύπης και σίκτου αξία ή περι τήν φύσιν της ύποθέσεως άγνοια τού άρθογράφου. Η γολίττα Φανερωμένη δέν παρεχωρήθη πόποτε έκουσίως τού θαλασσοδανεισταίς, ούδ' ή ζύνατο κατ' νόμον δ πλοίαρχος ύπόλογος ών και διαχειριστής ξένης περιουτίας, να κάμη τοιαύτην παρεχώρησιν. Τού πλοίου αυτό κατ' αναγκαστικώς κατ'εσχέδον τή έκτάσει τινών θαλασσοδανειστών, εκποιήθη δια δικαστικής άποφάσεως. Κατά δέ τήν κατάσχεσιν, και εκποίησην προέκυψαν ένστάσεις, παρά των ιδιοκτητών κατ' του πλοίαρχου, ως κακώς ύποθηκέυσαντος τήν ιδιοκτησίαν των, ζκατά δέ των θαλασσοδανειστών, ως κακώς ύπεγγυηθέντων αύτην.

Οι ίδιοετήσι όρμώμενοι από τήν πεποίθησιν, τού ότι ύπήρχε μεταξύ θαλασσοδανειστών των και πλοίαρχου δόλιός τις συννιόησις, δέν περιορίσθησαν έως εκεί, προέδησαν προσβάλλοντες επί άκυρότητι τού θαλασσοδανειστού: και τού των άρθογράφων, ως δεδολευμένων, παρεπονημένων, και στερομένων των τού νόμου προσόντων, ένεκα τούτων ήχησαντο προς τούς άλλους τιν δι έρκου βεβιώσαν των θαλασσοδανειστών. Τού Δικαστηρίου δέν εύρε μέν άφ' ένός βασιμους τας περι νοθεύσεως και παραποιήσεως ένστάσεις των, άλλ' άφ' έτέρου δέν εύρεν επίσης εις τού θαλασσοδανειστών κένεν των παρά τού άρθρου 231 και 212 τού Ε. Ν. άπαιτούμενων προσόντων, έπομένως επειδή ήθικαι περι δόλου ύπόνοιαι επιβαρύνουν αύτά, τού Δικαστηρίου άπορίψην τας προεκτεθείσας ένστάσεις άπεδέχθη τόν ζητούμενον όρκον, δυνάμει των άρθρων 507 και 512 τού Ε. Ν. ως μίσην βεβαίωτητος.

Η περίπτωση της γολίττας δικαστικώς κατ'εσχέδισισης, και μη έξκρουσής προς άπότισιν των επ' αύτης δανείων ύπάγεται εις τήν κατηγορίαν των συνήθων χρεοκοπιών, έπομένως τού περι ούδ' ά λόγος άρθρον ήτον πληρέστατα εφαρμοστέον. Τού δικαστηρίου δέν επέβαλεν άκοθεν τόν όρκον. Η περι τούτου αίτησις γενομένη παρά των ιδιοκτητών, είχε κοινοποιηθή έγκαιρώ: προς τούς επιτρόπους πληρεξούσιους των θαλασσοδανειστών, των όποιων αι ένστάσεις, και παρατηρήσεις δέν ήτον τοιαύτα, ώστε να άποτρέψουν τού δικαστηρίου από τού μέτρον τούτου: όθεν αν οι άρθογράφοι έχουν δικαίον να αίτιώνται τιν, όφείλουν φυσικώς να αίτιώνται άλλονπαρά τόν Πρόξενον ή τού Δικαστηρίου ή δέ δια της εφημερίδος κοινοποιήσις της περι έρκου διατάξεως ήτον πάντη περιττή, παρόντων όντων όλων των πληρεξουσίων των θαλασσοδανειστών, έπιφορτισθέντων να τήν: αναγγείλουν εις τούς έντολεις των. Έκ τούτων έπασι ότι τού Δικαστηρίου δέν υπέπεισεν εις δικαστικήν τινά έλλειψιν δικαιοσύνης τας δημοσιευθείσας θαναύτους προσβολάς, και αν οι άρθογράφοι ήθελαν λάβει τόν κόπον να διελευνέπιμειλώς δια τινος ίκανού άτομου τόν δικαστικόν φάκελλον, ήθελον πεισθί με άνωφελή βεβιώτως λύπην και μεταμέλειαν, δει τού Δικαστηρίου έδικασε πολλά έπεικώς τού θαλασσοδανειστών, επί ύποθέσεως τούσούτον πολυπλόκου, και μυρίας λαβούσης δικαστικής φάσεως: άντι όθεν να προσφύγουν εις τήν δημοσιότητα, άντι να συμβουλευσιν τήν Κυβέρνησιν περι των έκλογών των Προξένων της, άντι τέλος τούσούτον άνευδώς να καταφέρωνται κατ' αυτών, ήθελαν πράξει κάλλιον οι άνώουμοι άρθογράφοι, να γνωρίσωσιν τούλάχιστον περι τινος πρόκειται, να ήθελον συμμορφώσασθαι με τας διατάξεις τού νόμου, έξασφαλιζόντες δι αυτών τού συμφέροντά των, και ήθελον έμπιστεύσασθαι αύτά εις άτομα ίκανά να τούς αντιπροσωπεύωσιν ένώπιον των Δικαστηρίων, τούνοτοτρόπως και τα Δικαστηρια αύτά ήθελον διευκολύσει, ή τού συμφέροντά των προπύτως έξασφαλίσει, και άποφύγει τού άτοπόν τού να καθάπτωνται αρχάς ενεργούσας έντός τού νόμου και τού καθήκοντος, δι έπράξεων αναξίων, θαναύτων μάλλον, ή πολιτών ελευθέρων ανηκόντων εις μέγν των μάλλον πε

πολιτισμένων κοινωνιών της Ελλάδος, όφείλονται να άβωνται προς πάντων τήν αλήθειαν, και να γνωρίσωσιν ή εύσχημος των πράξεων της έξουσίας επίκειται όσον δικία και ή, δέν συνίσταται βεβιώτως εις τήν κατήχησιν της ελευθερίας τού λέγειν και γράφειν.

Τ, η 28 Απριλίου 1844. Θεσσαλονίκη.

Τ. Φ.

Κατά της εκ Αθηνών τελευταίας είδήσεως ήλιπιζετο μετά τινος θεικώσεως να γίνη κάποιος συμβιβασμός μεταξύ των κυρίων Μαυροκορδάτου, Κωλιόττου και Μεταξά, να σχηματισθώ νέον ύπουργίον, να λάβωσιν και οι τρεις μέρος εις τού ύπουργίον αυτό και να τεθώσιν επί κεφαλής των πραγμάτων τού έθνους. Είθε να αληθεύση ή άγγελία αύτη, διότι τού μέτρον τούτο θεωρείται παρά πάντων των εύφρονώντων ως τού μόνου σωτή των ή ένθικόν, δια να παυθή εις τόν τόπον μας κυβέρνησις ισχυρά και έκλόνητος, δια να παύση πάσα αντιπολίτευσις, δια να έξαρμοσθί τού Σύναγμα, δια να ήρυχθή δ τόπος και δια να αναπτυχθώσι τού ένός της κοινωνίας μας ένυπάρχοντα σπέρματα της προόδου και της ευδαιμονίας.

Είναι καιρός να συνασθισθώμεν όλοι γενικώς οι Έλληνες, ότι ή ήλικη ανάπτυξις μας, ή αληθής έξαρμογή τού Συντάγματος, ή ήρυχία και ή άσπύνοια είναι τού μόνου συντελεστικά μέσα, δια να φθάσωμεν ταχύτερον εις τόν ύψηλόν προορισμόν μας, και δια άπ' αύτά έξαρμόσασθαι τού ένδοξου της πατρίδος μας μέλλον.

Κατά τού κατωτέρω πρόγραμμα της Δημαρχίας έξετέθη δ κατάλογος εις τού Δημαρχίον τήν παρελθούσαν Κυριακήν, άπου έδιωρίσθη κατ' τόν νόμον ή υπό των ένστάσεων και παραπόνων έπιτροπή συγκείμενη υπό των Κ. Αργ. Ταρποχιτζή, Π. Καζήρα, Στ. Κωνσταντινου, Κ. Φραγκιδού, Ν. Γεωργιτζή ή τού Κ. Δημαρχου μας. Πολύ, ως πληροφορούμεθα, έκαμαν τας ένστάσεις των παρατηρήσαντες παρελιφθέντα τού δόγματά των, ένθ' άπολαμβάνουν πλήρες τού δικαίωμα τού δημότου, ως κατοικούντες άπ' αρχής τού άγανος ένταυθα, και ως όθσαντες και τού όρκου της ύποταγής εις τήν Έκκλησίαν της Μεταμορφώσεως ή ως σημειωθέντων των όνομάτων των. Η παραδρομή αύτη, καθ' όσον έμάθαμεν, έγινε διότι τού δελτίον αύτδ όπου εύρίσκοντο έγγεγραμμένοι οι δημόται, έστάλη εις τήν Κυβέρνησιν χωρ' να ληρθή αύτδ αντίγραφον, έπροσκληθήσαν δέ μετά τινά χρόνον οι κάτοικοι δια να παρευσιθώσιν ή έγγραφώσιν εις τόν Δήμον, άλλ' άλλ' όντες άλλιεις, άλλοι κηπουροί, και άλλοι άπόντες παρελιφθησαν. Είναι αληθές ότι προεκηρυχθη και πάλιν έσχάτως εις τόν δήμον ή αύτη πρόσκλησις, άλλ' όλοι ένόμισαν ότι προσκλιόνται οι μήποτε έγγραφέντες και οι μετά τόν όρκον, έλθόντες μετανάστασι εκ τούτου προέκυψαν πολλά παράπονα, και ως πληροφορούμεθα δ αριθμός των παρελιφθέντων είναι αρκετά μέγας άγνωσμέν τί θελει άποφασισθί περι τούτου από τού δικαστηρίου τού όποιον όσον ούπω συσταίνεται.

Από πληροφορίας, τας έποιάς έλαβομεν κατ' αυτάς έχομεν αίτίας να συχαρώμεν τόν Δήμον των Μωρών, διότι άπεδόθη εις αύτόν δικαιοσύνη. Βασιλικόν Διάταγμα έκδοθέν περι τού τέλη τού παρελθόντος Απριλίου, αναγνωρίζει ως ιδιοκτησίαν άδιεφιλονείητων τού δήμου εκένου τας παρακειμένας έρημονήτους Δηλον και Ρηνειν, των όποιων ή κατοχή και ή κυριότης άνηκουσα προς αίώνων εις τήν έρημωμένην κοινοτητα διατηρήθη προς δεκαετίας ήδη υπό τού δημοσίου.

Επειδή ως από αξιόπιστον πηγήν δεδωτόμεθα, τήν ένδοξον τού ρηέντος διατάχματος έπροκάλεισαν οι κύριοι Γ. Γρυπάρης και Μ. Σαλομός ως πληρεξούσιοι της Μωρώνου, καταβλόντες πάντεν σπουδήν και προσπάθειαν σύντανον περι τήν ύπόθεσιν τούτην πλείονος λόγον άξίου και μεγίστης ώριμής προξένου εις τήν κοινοτητα των

Μυκωνίων, οφειλομεν δίκαιον επ αινον εις τοδε ρηθέντας πληρεξουσίου ως εκπληρώσαντας την αποστολην των επαξίως της εκλογης και της εμπιστοσύνης των συμπολιτών αυτών.

Κοινοποιούντες επίσης ευχαρίστως και την δι' ετέρου Β. Διατάγματος υπό των αυτών πληρεξουσίων προκαλοθησαν ισχύα; σύστασιν του λοιμοκαθαρητηρίου της Μυκόνου συγχάιρομιν τον ναυτικόν αυτής λαόν δια τας ευκολίας και τα ύμλη, δσας ή σύστασις αυτή μέλλει να παράξη εις τον τόπον εκείνον.

Πρωτ. Αρ. 847.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Προς άπαντας τους Δημότας Έρμουπόλεως.

Η δημοτική σας αρχή δια του έπισυναπτομένου ένταυθα προγράμματος της αναγγίλλει δημοσίως, Έρμουπολίται, την αποπεράτωσιν της συντάξεως του εκλεκτικού καταλόγου, και την έκθεσιν αυτού εις το Δημαρχείον, και σας προσκαλεί να λάβητε γνώσιν και παρουδιασεσιν εντός της νομίμου προθεσμίας τας οποίας έχετε τυχόν να κάμωτε επ' αυτού παρατηρήσεις είτε ενστάσεις.

Έρμουπολίται! Το δικαίωμα το όπειον πρόκειται, ήδη να εξασκησηται είναι ή πρώτη αρχή και βάση της νέας πολιτικής πλιγγενείας μας, είναι το θεμελίον επί του οποίου έστερέωσε τας δημοσίας ελευθερίας σας ό συνταγματικός ήμών χάρτης είναι τέλος πάντων το μόνον όργανον των απειραθίμων θυσιών, τας οποίας εκάμετα, δια να λάβη ή πατρίς ήμών δια της ισχύος των νόμων έντιμον τρόπον μεταξυ των ένθων.

Ευχόμεθα να εύδοκηση ό Κύριος, ώστε, μόνη ή φωνή της συνείδησεως να γενή οδηγός εις τας οποίας προσκαλίθετε να ενεργήσετε εκλογάς των βουλευτών σας, αναλογίζόμενοι οποια ύψηλά έντικείμενα οφείλουσ όντοι να έξιστασούν και αποφασίσουν, και εις τα όποια έχετε ήδη προσηλωμίνας έλας τας νομίμους έλπίδας σας.

Κατά συνείδησιν και με πλήρη πεποιθέντων εκλέγοντες τους βουλευτάς σας, Έρμουπολίται, αφιερώντατε εις αυτούς όλην σας την εμπιστοσύνην, της οποίας αξίος τότε μένον θέλουσ φανή, όποτε δια των συνετών βουλευμάτων αυτών βουλευθώσι και προνοήτωσι περί των αληθινών συμφερόντων της πόλεώς σας και εν γενει όλης της Ελλάδος.

Έν Έρμουπόλει την 6 Μαΐου 1844.

Ο Δημαρχος Έρμουπόλεως
Ι. Α. Ράλλης

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α.

Α.) Ο καταλόγος των έχόντων δικαίωμα του ψηφισοφαιέν Έρμουπολιτών δια την εκλογήν των βουλευτών της επαρχίας Σύρου συντάχθεισ κατά τους όρισμούς των άρθρων 6—7 του Νόμου, έκτίθεται σήμερα εις το Δημαρχείον.

Β.) Δίκα ήμέρας κατά συνέχην λογίζόμενης από σήμερον προσδιορίζεται δια την έκθεσιν του έξημέριου καταλόγου λήγει δε ή δεκαήμερος αυτή προθεσμία την 15 του έπιστάτος μηνός ήμέραν δευτέραν περί την 5 Ώραν Μ. Μ.

Γ.) Πάς έχων ψηφισοφαιέν και εκλέγεσθαι το δικαίωμα, δύναται κατά το δεκαήμερον τουτο δικαίωμα να κάμη προφορικώς ή έγγραφως παράπονα κατά του έκτεθέντος καταλόγου δια παραλείψεις έχόντων τα νόμιμα προσόντα, ή δι' έγγραφην μη έχόντων ταύτα.

Α.) Πάς ό ένιστάμενος εις τα παραλείψεις έχόντων τα νόμιμα προσόντα, ή δι' έγγραφην μη έχόντων ταύτα, όφείλει ν' ύποσηρήξη την ένστασίαν, του με τας ανηκούσας αποδείξεις.

Β.) Τα παράπονα ταύτα θέλουσ γίνεσθαι παρά του ένιστάμενου ένώπιον πενταμελούς έπιτροπής και επί παραστάσει ήμών, και θέλουσ έγγραφεσθαι εις το επί τούτω ή

τοιμασμένον πρωτόκολλον, και ύπογράφεσθαι εκάστοτε υπό της Έπιτροπής και του παραπονούμενου.

5.) Αν ό παραπονούμενος δέν ήξέυρη γράμματα δια να ύπογράψη το πρωτόκολλον ύπογράφεται δι' άλλου.

Ζ.) Τα μέλη της έπιτροπής θέλουσ εκλεχθή παρά του Δημοτικού Συμβουλίου δια κλήρων εκ των όνομάτων των κατά την ένστασίαν περίοδον δημοτικών συμβούλων και των χρηματιστάντων κατά τας προηγηθείσας δύο περιόδους.

Η.) Δι' ιδιαιτέρου προγράμματος θέλει κοινοποιηθ ή έκθεσις του έξημέριου πρωτοκόλλου των παραπόνων εις το Δημαρχείον δια να προτεινωσ τας αντιρρήσεις των οι έχοντες συμφέρον.

Θ.) Μετά την αποπεράτωσιν της έξελεξεως των καταλόγων, ό Δικαστής θέλει προσδιορίσει την ήμέραν της ένάρξεως της ψηφη,ορίας και της διαλογής των ψηφισοφαιών και την διάρκειαν των περί εκλογής εργασιών, ή τις θέλει είσθαι κατά τον νόμον έκτακτημερος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Έπειδή και οι ύποφαινόμενοι ήγορήσαμεν παρα του ένταυθα περιπεδημένου Κυρίου Νικολάου Κολανδρή ύπηκουσ Έλληνοσ, κατοίκου του δήμου Ά θρού ιδιοκτήτου του Έλληνικού Βρικίου όνομαζόμενου Έπαμηνώδας, και έπιτροπου των άλλων συνδιοκτητών αυτου Κυριων Α. Κολανδρή, και της Κυριας Φρατζισκας συζύγου του αποθανόντος Κωνσταντίου Καρκεση και έπιτροποκληθέντος των ανηλικών τέκνων της, δι' έπισήμου πωλησεως γενομένης ένώπιον του παρα τη ένταυθα Β. Έλληνική Πρεσβεία έμπορικου Γραφείου υπό ήμερομηνίαν 14/26 π.λ. και καταχωρισθείσης εις το βιβλίον των πραξεων της αρχής ταυτης υπ' αρ. 65.

Οι ύποφαινόμενοι προσκαλούμεν τους έχοντα, όποιονδήποτε δικαίωμα επί του ρηθέντος Έλληνικού Βρικίου να παρουσιάσωσιν εις το ένταυθα Έλληνικόν έμπορικόν Γραφείον τας νομίμους απαιτήσεις των εντός τριών μηνών από της καταχωρσεως της πωρσεως εις την Έλληνικην εφημερίδα ό Έρμής της Σύρου.

Έν Κωνσταντινουπόλει την 24 Απριλίου 1844

Ι. Α. Μαυροκορδάτος.
Στ. Α. Πρώης.

Δια Συμβολαιογραφικού πωλητηριου γενομένου ένώπιον του Συμβολαιογραφούντος Είρηνοδίκου Τήνου, Κ. Νικολάου Ζίρπα υπ' αριθ. 4926 ήγόρασα παρά των συζύγων Ικνώδου Κοντοφριου Γεωργου και της συζύγου τη Φραντζισκας θυγατρως Ν. Φοσκόλου κατά την θεσιν κάτω Βάχαρη, εν χωράριον με κήπον έμπεριέχον 4 έλαιόδενδρα, δια άραχ. τριακοσίας πέντε αριθ' 305. Κοινοποιώ όθεν τουτο δια της εφημερίδος ό Έρμής Σύρου, ή προσκαλώ τους έχοντα δικαίωμα προτιμήσεως, ή άλλης τινος άπαιτήσεως, να έμφανισθωσιν έντός ένός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρουσης προσφωνήσεως, άλλως παρελθούσης της προθεσμίας, χάνουσ καθ' τυχόν δικαίωμα.

Έν Τήνω την 25 Απριλίου 1844.

Παρασκευάσ Απέργης.

Δια Συμβολαιογραφικού πωλητηριου γενομένου ένώπιον του Συμβολαιογραφούντος Είρηνοδίκου Μυκόνου Κ. Έρμ. Ιω. Πρασσκακή υπ' αριθ. 1651 ήγόρασα παρά της Μαρτίως συζύγου Δημητρίου Αντάκα την κατά την θεσιν Ματαγαίνην είσιαν της, δια δίσηπλα εκατόν αριθ. 100. κοινοποιώ όθεν τουτο δια της εφημερίδος ό Έρμής Σύρου, ή προσκαλώ τους έχοντα δικαίωμα προτιμήσεως, ή άλλης τινος άπαιτήσεως, να έμφανισθωσιν έντός ένός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρουσης προσφωνήσεως,

άλλως παρελθούσης της προθεσμίας χάνουσ καθ' τυχόν δικαίωμα.

Έν Μυκόνω την 27 Απριλίου 1844.

Μαρινώ γυνή Γεωργίου Μπέλα.

Αίτησις επ' Αναφορά.

Του ύποφαινόμενου δικηγόρου δικαστικού άντικλήτου της Δημητρούλας Συζύγου Ν. Κριμίζου κατοίκου Τήνου.

Προς το Δικαστήριον των εν Σύρω Πρωτοδικών.

Η δυστυχής έντολις μου Δημητρούλας συζυγείσα πρό τινος καιρού μετα του Νικολάου Κριμίζου Κρητός, δέν δύναται να συζητησ ή αυτήν, καθότι αυτός όλέγον καιρόν μετά τον γάμον του συνελάβεν άσπονδον μίσος κατά της αναερωμένης, και καταφίρεται κατ' αυτής με τόσην σκληρότητα ώστε απειραθή πολλάκις να της άφαιριση και αυτην την ζωην.

Πρό τινος καιρού μη δυνάμένη ή έντολις μου να ύποφέρη τας κακώσεως και ύβρεις του μηθαίνετος συζύγου της, και προσέτι την στείρησιν και αυτου του έπιουσίου άρτου, απελπισομένης κατέφυγεν υπό την προστασίαν της μητρος της με την όποιαν και συγκατοικεί, αλλά ό συζυγός της αυτός πνέων κατ' αυτής έκδικησιν, απειραθη να την φονεύση δια πυροβόλου, όπλου, και αποτυχών δέν πάει έκτοτε να έξηγη εις διαφόρους, ότι καιροφυλακτεί την περίστασιν δια να φονεύση την σύζυγον του ως τα περιστατικά ταύτα θέλουσ αποδειχθ δια μαρτύρων κατά την έκδικασιν της άγωγής, και επειδή ό λόγος αυτός προβλέπεται από τον § 14 του Βιβλ. Δ. τίτλ. ΙΒ' του Αρμιοπούλου εάν οιαδήποτε τρίτω ό άνήρ έπίβουλευτη την ζωην της γυναίκος, και διδοι το δικαίωμα εις την έντολιδα μου να ζητήση την διάλυσιν του γάμου της, έξαιτωμίαι εν περιπτώσει άποτυχίας ένώσεως να διαταχθώσι τα εν τω άρθρω 683 της Πολιτικής Δικονομίας και ήρηχυθή βάσιμος ή αίτησις της έντολίδος μου.

ύποφαινόμεναι εύσεβάστωσ
Έρμουπόλις 11 Φεβρουαρίου 1844.

ό Αντίκλητος Δικηγόρος
Π. Βασιλέπουλος

Έπισυναπτεται το υπ' αριθ. 454 άντικλητηριον.

Δια την άκρίβειαν της άντιγραφής.
Έν Έρμουπόλει την 5 Μαΐου 1844.
(Τ. Σ.) ό δικ. Γραφεύς
Γ. Μηλονός.

Παραγγίλλεται ό κλητήρ κύριος Ν. Μ. Φουναράκης να τοιχοκολληση αυτ εν άντικλητηριον της παρουσης εις τα άντικλητηρια των ένταυθα δικαστηριων των Πρωτοδικών και Έμπεροδικών, εις το άεροαγριον του ένταυθα Εβρηνοδικείου, και εις τα γραφεία άμφοτέρων των ένταυθα Συμβολαιογραφων κυριων Α. Δουβό και Μιχ. Α. Ιωαννουπούλου, και να δημοσιεύση αυτην δια της ένταυθα έκδομένης εφημερίδος του Έρμου της Σύρου.

Έν Έρμουπόλει την 6 Μαΐου 1844.

ό δικαστικός άντικλητος
του Νικολάου Κριμίζου δικηγόρος
Ιωσήφ Ησαΐας

Κ λ ή σ ι ς.

Της έμπορικής εταιρίας υπό την έπωνυμίαν Σιβασιόπουλος και Τσακλής εν ταύτα καταστημένης και έχούσης την πραγματικήν διαμονήν και κατοίαν της.

Κ α τ α

Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου πλοιαρχου, κατοίκου ένταυθα, άλλ εν Κωνσταντινουπόλει ήδη προσωρινώς διαμενοντος, Νικολάου Κωνσταντουλάκη, Δημητρίου Σαλαβαή και Κωνσταντίνου Συνόδη έμπερων κεραικούτων εις

Κωνσταντινούπολιν, κατά του Ανδρέου Μιτάρα κατοικούτος ενταύθα, και κατά των ναυτών του Ελληνικού βρικού ή Εύτυχια, του πλοίαρχου Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου, Ιωάννου Σκοπελίτου, Δημητρίου Μοναρχίδου, Αντωνίου Μοναρχίδου, Ιωάννου Λιά, Ιωάννου Σταμούλου, Νικολάου Σκοπελίτου και Νικολάου Χατζή Αγγελή, των οποίων αγνοείται και η πραγματική κατοικία και η νυν διαμονή.

Περί ακυρότητας της από 10/22 Φεβρουαρίου 1844 αποφάσεως εκδοθείσης εν Κωνσταντινουπόλει υπό εκτάκτου επιτροπής, περί μεταφοράς ενταύθα εκ της Κωνσταντινουπόλεως του εκπλειστηριασμάτου του Ελληνικού βρικού ή Εύτυχια του πλοίαρχου Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου, και περί διορισμού δικαστικού υπαλλήλου προς σύνταξιν πίνακος κατατάξεως.

Ενώπιον του εν Σύρω Σ. Πρωτοδικείου

Οι υποφανόμενοι Σεβαστόπουλος και Τζακάλης έμποροι καταστημένοι ενταύθα εδανείσασαν εις τον Ιωάννην Ν. Μοναρχίδην πλοίαρχον του Ελληνικού βρικού ή Εύτυχια την άην. Οκτωβρίου 1841, τάληρα δίστηλα 1100 ναυτικοδάνεια επί του μνησθέντος πλοίου του, την δέ 17 Ιουλίου 1842 εδανείσασαν προσέτι εις τον ίδιον έτερα δίστηλα 360 ναυτικοδάνεια επί του ίδιου πλοίου του, (κατά τα γενομένα ναυτικοσυμβόλαια, αμφοτέρω εξοφλητέα εις την διαταγήν μας.

Αφού παρήλθεν η συμφωνηθείσα διά την εξοφλησιν των ναυτικοδανείων αυτών προθεσμία και ο όφειλέτης μας Μοναρχίδης δεν μάς τα έπλήρωσεν, επεψάμεν τα ναυτικοσυμβόλαια εις τον εν Κωνσταντινουπόλει διαμένοντα κύριον Ανδρέαν Ανδρουλάν έπιστογραφήματα εις την διαταγήν του, αλλά με άτακτον γυρον, όστις κατά τον έμπορικόν νόμον ίσοδυναμεί με έντολήν, παραγγείλαντες εις αυτόν να έπιμεληθή την εξαργύρωσιν των υπό του όφειλέτου μας εύρισκομένων τότε εν Κωνσταντινουπόλει, αλλά ταύτοχροώς ανεφανίσθησαν και άλλοι δανεισται του εκείσε απαιτούντες την εξοφλησιν των δανείων των, ο δέ όφειλέτης Ιωάννης Μοναρχίδης διά του από 15 Μαΐου 1843 έγγραφου του, προς το εκείσε έμπορικόν γραφείον της Ελληνικής Πρεσβείας εκκατέλειπε το υπέγγυον πλοίον του εις τους δανείστας του, του όποιου πωληθέντος εις πλειστηριασμόν διά του έμπορικου γραφείου της Πρεσβείας παρεκατετέθη παρ αυτώ το εκπλειστηριασμά του συμπεσοόμενον εις τάληρα δίστηλα 2278, 50.

Μετά την πώλησιν του πλοίου αυτού το γραφείον της εν Κωνσταντινουπόλει Ελληνικής πρεσβείας διώρισεν εκτάκτου δικαστικήν επιτροπήν συγκειμένην υπό των κυρίων Κωνσταντίνου Γρηγορίου Ζαχάρου, Δημητρίου Δημητράκου και Ανδρέου Μ. Κάπρη, ήτις λαβούσα φαίνεται υπό όψιν τάς διαφοράς των δανειστών και των ναυτών απαιτήσεις εξέδωκεν άπόφασιν από 10/22 Φεβρουαρίου 1844 χρονολογημένην, ήτις δεν δύναται να θεωρηθή έιμή ως πίναξ κατατάξεως δανειστών, δις της οποίας παρεβιάσθησαν μολοντοϋτο προφανεστάτα και οι νόμοι και η δικαιοσύνη.

Η άπόφασις αύτη ως εκδοθείσα από εκτάκτου δικαστήριον είναι άκυρος κατά τον νόμον, διότι δεν έχει τον εξωτερικόν των άποφάσεων τύπον, εξέδθη όηλ. από πρόσωπα μη έχοντα δικαστικήν εξουσίαν, ούδεις δέ υπάχει εν τη Ελλάδι νόμος, χρηρηών δικαστικήν εξουσίαν εις τους Ελληνικούς προξένους, πολυ δέ ολιγώτερον εξουσίαν του να διορίζουν αυτοι εκτακτα δικαστήρια, διά να δικάζωσιν ίσχυόν-

τως επί των διενέξεων αι όποίτι άφορούν τα συμφέροντα των ύπηκόων Ελλήνων. Η άπόφασις όθεν αυτη είναι άκυρος και περι της άκυρότητός της δύναται να γίνη αίτησις ενώπιον παντός δικαστού, κατά τα υπό του άρθρου 759 της Πολιτικής Δικονομίας όρισμένα.

Άκυρου ούτως της άποφάσεως ταύτης και έντεϋθεν θεωρουμένης ως μη ύπάρχούσης, πρόκειται να εξετασθώσι τίσσρα τινα εις την προκειμένην περίπτωσιν, άον.) Αν το εν Κωνσταντινουπόλει Ελληνικόν προξενείον έχει κατά τους εν ενεργεία νόμους εξουσίαν διά να διορίζη δικαστικούς υπαλλήλους του, δυναμένους και αυτούς κατά τον νόμον να συντάττωσι πίνακας κατατάξεων δανειστών, βον.) αν έχη εξουσίαν το προξενείον να επικυρή τους πίνακας αυτούς, γον.) αν εν περιπτώσει ανακοπών δύναται να έπιλαμβάνεται νομίμως των επί ανακοπή δικών, και να εκδίδη άποφάσεις, και δον.) αν ήτον άρμοδιον δικαστήριον άποταβη προς αυτό ο πλοίαρχος, Ιωάννης Μοναρχίδης, και να δηλώση την παραχώρησιν της περιουσίας του, την παραχώρησιν τούτέστι του πλοίου του.

Και καθόσον μεν άφορᾷ το πρώτον αξιούμεν, ότι δεν υπάχει νόμος εν τη Ελλάδι χρηρηών δικαστικήν εις τους Προξένους εξουσίαν, ούδε θεωρών ως δικαστικούς υπαλλήλους τους υπαλλήλους των Προξένων, δυναμένους να συντάττωσι κατατάξεων δανειστών πίνακας, ως δύναται να ενεργώσι τισαύτας πράξεις εν τη Ελλάδι οι Ειρηνοδίκαι και Συμβολαιογράφοι. Καθόσον δέ άφορᾷ το δεύτερον και το τρίτον αξιούμεν ότι μη έχοντες οι Ελληνικοί Προξένοι δικαστικήν εξουσίαν, δεν δύναται ούδε να επικυρώσι πίνακας κατατάξεων, ούδε να έπιλαμβάνωνται των επί ανακοπή δικών. Καθόσον τέλος άφορᾷ το τέταρτον αξιούμεν επίσης, ότι επειδή η κατοικία του όφειλέτου Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου είναι εις την Σύρον, ενώπιον μόνον του Σ. Πρωτοδικείου τουτου ήδύνατο άποταβη ούτος, και να κάμη την περί παραχώρησεως της περιουσίας του δήλωσιν του, κατά τα υπό του άρθρου 689 της Πολ. Δικονομίας όρισμένα.

Δι όλους όθεν τους λόγους αυτούς το εν Κωνσταντινουπόλει Ελληνικόν προξενείον, το όποιον μόνον συντηρητικά μέτρα δύναται να λαμβάνη, όφειλε μετα την κατασχέσιν του πλοίου ή Εύτυχια να το διευθυνη υπό την καιοδοσίαν του Σ. Δικαστηρίου τουτου, ως κατοικούντος εντός της περιφερείας του πλοίαρχου Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου, διά να ενεργηθή ενταύθα έό αναγκαστικός πλειστηριασμος του, να γίνωσιν αι αναγγελίαι των δανειστών ενώπιον των κατά τους νόμους έχόντων εξουσίαν να δέχωνται τισαύτας αναγγελίας δικαστικών υπαλλήλων, να λάβη χώραν η του πλειστηριασμού διαδικασία, να συνταχθή ο πίναξ της κατατάξεως των δανειστών, να κηρυχθή εκτελεστός υπό του Πρεσδρου του Σ. Δικαστηρίου τουτου, να γίνωσιν οι ανακοπαι, αν τυχον ήθελε ούθη άφορμη προσφυγής εις τοιούτον ένδικον μέσον, και τελευταίον άποφασισθή από δικαστήριον έχον κατά τους νόμους το δικαίωμα του δικάζειν η τυχη των δυστυχών δανειστών του πλοίαρχου αυτού, ούχι δέ να ένδουθή κυριαρχικήν εξουσίαν το προξενείον της Κωνσταντινουπόλεως, διορίζον δικαστάς, παραβίζον το δημόσιον δικαίον, και καταστρέφον τα ύψηλα του έμπορίου συμφέροντα.

Μ' έπιφύλαξεν όθεν παντός δικαίωματός μας έναντιον όστινος άνήκει, διά τάς σημαντικές δαπάνας και τάς ζημίας μας, προσκαλύμεν τον πλοίαρχον Ιωάννην Ν. Μοναρχίδην, Νικόλαον Κωνσταντουλάκην, Δημήτριον Σκαναβήν, Κωνσταντίνον Συνοδην, Ανδρέαν Μιτάραν, και τους ναύτας Ιωάννην Σκοπελίτην, Δημήτριον Μοναρχίδην, Αντώνιον Μοναρχίδην, Ιωάννην Λιάν, Ιωάννην Σταμούλου, Νικόλαον Σκοπελίτην και Νικόλαον Χατζή Αγγελήν, να έμφανισθώσιν ενώπιον τας άκρασ τηριου του Σ. Πρωτοδικείου τουτου την διά του πίνακιου προσδιορισθησόμενην δικάσιμον ήμισραν, μετά παρέλευσιν της νομίμου προθεσμίας, διά να γίνη σύζητησι καθόσο εξαιρούμεθα

Αον. Να κηρυχθή άκυρος η από 10/22 Φεβρουαρίου 1844 άπόφασις εκδοθείσα εν Κωνσταντινουπόλει υπό της εκτάκτου επιτροπής συγκειμένης υπό των κυρίων Κωνσταντίνου Γρηγορίου Ζαχάρου, Δημητρίου Δημητράκου, και Ανδρέου Μ. Κάπρη, η άποφασισθή ότι το εκ τάληρων δίστηλων 2278, 50 εκπλειστηριασμάτου Ελληνικού βρικού όνόματι εύτυχια του πλοίαρχου Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου το παρακατατεθειμένον παρ αυτώ εν Κωνσταντινουπόλει έμπορικόν γραφείον της Ελληνικής Πρεσβείας πρέπει να μεταφερθή ένταύθα υπό την καιοδοσίαν του Σ. Δικαστηρίου τουτου, αφού εξασφαλισθή έπιμελεία των ύποραιομένων από τας ένταύθα ασφαλίστικας εταιρίας, δαπάνη της όμάδος των δανειστών του πλοίαρχου Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου, να διαταχθή το εν Κωνσταντινουπόλει έμπορικόν γραφείον της Ελληνικής Πρεσβείας, το όποιον εις τισαύτην περίστασιν θεωρείται ως άπλοϋς θεματοφύλαξ η άπεσταλη εις τον ένταύθα Συμβολαιογράφον κύριον Μιχαήλ Α. Ιωαννοπουλον το παρ αυτώ εώ γραφείον παρεκατατεθειμένον περί ού ο λίγος εκπλειστηριασμά του βρικού ή Εύτυχια, και να διορισθή ο Συμβολαιογράφος ίούτος κύριος Ιωαννόπουλος να συντάξη τον της κατατάξεως πίνακα μεταξύ των αναγγειλάντων έαυτους δανειστών του πλοίαρχου Ιωάννου Ν. Μοναρχίδου.

Βον. Να επιδικασθώσιν εις βάρος των αντίδικων τα έξοδα της δικης.

Γον. Να διαταχθή η προσωρινή εκτέλεσις της εκδοθησομένης άποφάσεως.

Παραγγέλλεται ο κλητήρ κύριος Ν. Φουρναράκης να επιδώση την παρούσαν προς τον ένταύθα κατασκευτά Ανδρέαν Μιτάραν, ένδεκα δέ αντίτυπα αυτης, να επιδώση κατά το Αρθ. 145 § 6 και 7 της Πολ. Δικονομίας προς τον Ειταγγελία του ένταύθα Δικαστηριου των Πρωτοδικών, εξ ών τα τίσσρα να σταλώσι προς τους εν Κωνσταντινουπόλει διαμένοντας Ιωάννην Ν. Μοναρχίδην, Νικόλαον Κωνσταντουλάκην, Δημήτριον Σκαναβήν και Κωνσταντίνον Συνοδην, τα δέ έπτα να χρησιμεύωσι δια τους έναγομένους ναύτας (των όποίων άρχειται ο τοπος της διαμονής) Ιωάννην Σκοπελίτην, Δημήτριον Μοναρχίδην, Αντώνιον Μοναρχίδην, Ιωάννην Λιάν, Ιωάννην Σταμούλου, Νικόλαον Σκοπελίτην και Νικόλαον Χατζή Αγγελήν, και να δημοσιεύη αυτην δια της ένταύθα εκδοδομένης έφημερίδος ο Ερμής.

Με το ήρυσθηκον σέβας ύποφανεμένα.

Εν Ερμουπόλει την 26 Απριλίου 1844.
Οι Εύπειθεστατοι
Σεβαστόπουλος και Τζακάλης